

EDITORIAL | REDAKTORIAUS ŽODIS

Linguistic and cultural diversity are the main specificities of Europe. In our globalised world, these diversities are essential to enhance equity and democracy. For some simplified perspectives, having a *lingua franca* is presented as a solution. Editors and authors of this journal don't agree with this artificial solution that leads to power relations and hierarchies between languages and people. Multilingualism is a fact in Europe and beyond. It is also an asset. Its management is one of the big challenges for development and growth.

This volume of *Sustainable Multilingualism* presents different perspectives and analysis of multilingualism. Under social and political perspectives, papers show its importance for more successful participation in the economic market and how it can help to avoid misunderstandings between cultures and to foster intercultural dialogues. Multilingualism is also analysed under a comparative linguistic perspective, exploring the issue of borrowings in the field of information technologies, aspectual projection and verbal movement in different languages and naturalness of changeability and variability in contact situations. Research about language diversity and multilingual competences must be inserted under sociolinguistic perspectives. That is why, in this volume, political discourse about multilingualism is also present. Another perspective about the management and the enhancement of different languages *in praesentia* is the educational one. It can be found in contributions exploring peculiarities in teaching new immigrant students, benefits of bilingualism, use of social networks for language learning and use of problem-based method in teaching professional language.

The above-presented kaleidoscopic approach of multilingualism in society is the only one that can be followed when considering it as a topic for research.

In a moment where the trade-off between mobility and inclusion¹ is a burning issue in Europe, being another one the undermining of Europe's construction project with new nationalisms and the Brexit, the language question must stay on the agenda, even if in some cases people don't want to verbalise it. For that, more studies on multilingualism, multilingual repertoires, multilingual competence, multilingual education, etc. are urgently needed.

Despite this need, multilingualism as a subject seems to have disappeared in different international institutions, or, at least, official entities that dealt with it have been downsizing in terms both personnel and impact in the political field. It is the case in the European Commission and in Conseil de l'Europe.

Recognizing that this is a societal challenge, the Conseil Européen pour les Langues/European Language Council (CEL/ELC)², created in 1997 as a permanent and independent association, is, nowadays, one of the most relevant players in the field of languages in Europe. The main aim is the quantitative and qualitative improvement of knowledge of the languages and cultures of the

¹ This is the main topic of MIME – Mobility and Inclusion in Multilingual Europe (<http://www.mime-project.org>).

² <http://www.celelc.org>

European Union and beyond. Its activities seek to analyse new developments and emergent needs, according to research, and to provide possible guidelines (or even recommendations) to respond to the challenges posed by a multilingual and multicultural Europe.

The CEL/ELC has more than one hundred members from almost all the countries of Europe (from Portugal to Russia and from Iceland to Cyprus). It has been an umbrella to create and develop thematic networks, European projects and it is also a forum where people interested in languages debate and discuss their activities. Having identified new issues in society, the new strategic plan of the CEL/ELC has five working groups: languages and science; languages and education; languages, technologies and industry; language careers; and language and human rights. There is no doubt that the work presented in this volume will be used as reference in some of these groups.

As President of the CEL/ELC and member of the editorial board of this journal (published by Vytautas Magnus University, Kaunas, a member of the CEL/ELC since 2008), I have to stress the quality of the present volume. It reveals current and updated topics and issues of our society where, wrongly, languages are sometimes just perceived as mere codes and not as part of cultures, of shared knowledge, of our identities.

Manuel Célio Conceição
University of Algarve, Portugal,
President of the European Language Council

Lingvistinė ir kultūrinė įvairovė – vieni iš pagrindinių Europos specifiškumo bruožų. Mūsų globaliame pasaulyje ši įvairovė būtina, siekiant užtikrinti lygiateisiškumą ir demokratiją. Pragmatiškumo požiūriu, užtektų mokėti *lingua franca*. Tačiau žurnalo redakcinė kolegija ir autoriai nesutinka su tokiu dirbtiniu problemos sprendimu, kuris sąlygoja galios santykius ir hierarchiją tarp kalbų ir žmonių. Daugiakalbystė yra faktas, tikrovė Europoje ir už jos ribų. Tai taip pat mūsų turtas, vertybė. O jos valdymas yra vienas iš esminių iššūkių visuomenės plėtrai ir augimui.

Šiame *Darniosios daugiakalbystės* numeryje daugiakalbystė analizuojama iš įvairių perspektyvų. Žvelgiant iš socialinės ir politinės perspektyvos, daugiakalbystė svarbi siekiant aktyviai dalyvauti ekonominėje rinkoje ir išvengti nesusipratimų tarp skirtingų kultūrų bei skatinti tarpkultūrinį dialogą. Daugiakalbystė taip pat analizuojama iš lyginamosios kalbotyros perspektyvų, nagrinėjant anglų kalbos informacinių technologijų srities skolinių rusų kalboje problemas, veiksmo projekcijas ir veiksmožodžio judėjimo savybes rusų ir lietuvių kalbose, bei kalbos kintamumo ir variantiškumo natūralumą kontakto situacijose. Tyrimas apie lyties atstovavimo politikoje ir atsakomybės raišką, analizuojant politinį Lietuvos diskursą, atspindi sociolingvistinį požiūrį į kalbą. Kita perspektyva apie skirtingų kalbų valdymą ir skatinimą *in praesentia* yra edukacinė – nagrinėjami kalbas besimokančių naujų imigrantų mokymo ypatumai,

dvikalbystės nauda, socialinių tinklų panaudojimo kalbų mokymui privalumai bei probleminio mokymo taikymas mokant profesinės kalbos.

Toks kaleidoskopinis požiūris į daugiakalbystę visuomenėje yra vienintelis priimtinas ir turėtų būti išlaikomas žvelgiant į šį reiškinį kaip į tyrimų objektą. Šiuo metu, kai kompromiso siekimas tarp mobilumo ir įtraukties³ yra opi problema Europoje, kai naujojo nacionalizmo apraiškos bei *Brexit* precedentas bando pakirsti vieningos Europos kūrimo projektą, kalbų klausimas privalo būti įtrauktas į mūsų darbotvarkę, net jei tam tikrais atvejais nesinori apie tai kalbėti. Todėl labai svarbūs tyrimai apie daugiakalbystę, daugiakalbę kompetenciją, ir daugiakalbį švietimą.

Nors toks poreikis akivaizdus, tačiau šiandien daugiakalbystė kaip tema išnyko iš svarbių tarptautinių institucijų, tokių kaip Europos Komisija ir Europos Taryba – *Conseil de l'Europe*, žodyno ar bent jau iš šių oficialių įstaigų siekių, mažinant personalo skaičių ir šių institucijų poveikį daugiakalbystės plėtrai politiniu aspektu.

Pripažindama, kad tokia situacija yra iššūkis visuomenei, Europos kalbų taryba – *Conseil Européen pour les Langues / European Language Council (CEL/ELC)*⁴, įkurta 1997 m. kaip pastoviai veikianti nepriklausoma asociacija, šiuo metu yra viena iš svarbiausių veikėjų kalbų srityje Europoje. Pagrindinis Europos kalbų tarybos tikslas yra kiekybinis ir kokybinis kalbų kompetencijų ir žinių apie įvairias kultūras gerinimas Europos Sąjungoje ir už jos ribų. Savo veikla Taryba siekia analizuoti kalbinę situaciją ir naujus atsirandančius poreikius bei teikti galimus pasiūlymus – gaires (ar net rekomendacijas), kurios atlieptų daugiakalbės ir daugiakultūrės Europos keliamus iššūkius.

CEL/ELC jungia daugiau nei šimtą narių beveik iš visų Europos šalių (nuo Portugalijos iki Rusijos ir nuo Islandijos iki Kipro). Tai tarsi skėtis po kuriuo kuriami ir plėtojami įvairūs teminiai tinklai ir europiniai projektai. Tai forumas, kuriame visi besidomintieji kalbomis diskutuoja ir aptaria savo veiklas. Identifikavus naujas visuomenėje išylančias problemas ir jas įtraukus į CEL/ELC strateginį planą, šių problemų analizavimui ir sprendimui buvo sukurtos penkios darbo grupės: kalbos ir mokslas; kalbos ir švietimas; kalbos, technologijos ir pramonė; karjera kalbų srityje; bei kalbos ir žmogaus teisės. Neabejoju, kad šiame *Darniosios daugiakalbystės* numeryje nagrinėjamos temos bus labai naudingos kai kurių Europos kalbų tarybos darbo grupių veiklai.

Kaip CEL/ELC prezidentas ir šio žurnalo (kurį leidžia Vytauto Didžiojo universitetas – CEL/ELC narys nuo 2008 metų) redakcinės kolegijos narys, turiu pabrėžti šiame numeryje publikuojamų straipsnių kokybę. Jie atspindi svarbius klausimus, su kuriais susiduria šiuolaikinė visuomenė, kurioje kartais kalbos nepelnytai laikomos tik kaip paprasčiausia kodų sistema, o ne kultūros, žinių, kuriomis dalijamasi, bei mūsų identiteto dalimi.

Manuelis Célio Conceição

Algarvės universitetas, Portugalija; Europos kalbų tarybos prezidentas

³ Tai pagrindinė projekto MIME – Mobilumas ir įtrauktis daugiakalbėje Europoje – tema (<http://www.mime-project.org>).

⁴ <http://www.celelc.org>